Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8207
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

amor. Nichil miror ego crudelitatem penam
pro michilo habitam abhijs militibus tuis
ihu quibus te vitam probasti. Ihu amor
meus semmasti semen vite magno credi
tui et testimonio sanguinis irrigasti morte
corporali ostendisti veritate esse vita spiritus
racionalis. crescit semen in terra bona et
fert fructum. Ostende mihi domine quo anima
mea est spiratim vite quo adorpg iqd
vitam spirat et influit et non est vita
quo adire deum. sed quasi potui ad vitam
et quia non potes in o grede que petitur
si atentissima fide petantur. in fluvius mi
mpuero esse animam que habet vim vege
tativam in actu adest cum quem habet et
vim sensitivam in actu sentit cum quem
habet et vim ymaginativam sed nondum
in actu. habet et vim rationalem cum
cum actus est adhuc distinctior. habet
et vim intellectivam sed remotiori po
tentia ita anima vita experimur quo ad
potencias inferiores esse in actu prius et
paucas quo ad superiores et prius sit ani
malis homo qui spiritualis. sic expe
rimur vim quandam mineralem que
et spiritus dicitur in visceribus terre esse et.